

HERDENKING BEVRIJDING ZUID-BEVELAND 28-10-2017

Zeeuwse oud-commando's lopen de Mallardmars en herdenken de slachtoffers van de strijd om de Sloedam.

'Het Sloe', anno 1944. Een smalle strook water tussen Zuid-Beveland en Walcheren. Twee voormalige eilanden, met elkaar verbonden door een spoordijk, waarnaast een tweebaansweg met fietspad ligt. Aan weerszijden schorren en slikken.

'Mallard', de codenaam voor de nachtelijke oversteek van het Sloe op 2 november 1944 waar de troepen van de 156th en 157th Infantry Brigade en Force Troops van de 52nd (Lowland) Infantry Division zich onder zeer slechte weersomstandigheden door de ijskoude modder worstelen.

Zaterdag 28 oktober 2017 is het amper voor te stellen in welke hachelijke situatie de troepen zich die nacht bevonden. Ten zuiden van de herdenkingsplaats aan het begin van de oorspronkelijke dam strekt zich wijd het land uit. De tweebaansweg is een snelweg geworden op geluidsafstand en een aftakking van de spoorlijn over het

Mallardviaduct voelt haast als beschutting voor de monumenten waar vandaag de jonge Canadese en Schotse soldaten herdacht worden die het leven lieten bij het vestigen van een bruggenhoofd.

De 'troepen' die vandaag zijn opgerukt bestaan uit wandelaars, waaronder een negental oud-commando's, van de Commandovereniging Zeeland, die de jaarlijkse Mallardmars lopen.

Vertrokken vanuit het Bevrijdingsmuseum Zeeland in Nieuwdorp stellen de militaire deelnemers zich op rondom de herdenkingsplaats om met provinciale, gemeentelijke en militaire vertegenwoordigers de slachtoffers van de strijd om de Sloedam te herdenken. Kinderen zijn met oude

legervoertuigen in een triomftocht vanuit Nieuwdorp naar de Sloedam gebracht.

De weersomstandigheden zijn niet te vergelijken met de ijzige kou die de bevrijders hebben ondergaan. Er staat weliswaar een koude, harde wind die de aanwezigen rondom de herdenkingsplek verkilt, maar het is droog. Na het opmarcheren van de Vaandelwacht die na het opstellen het zicht van de militaire erewacht bijna volledig afdekt, en Inter Scaldis Pipes and Drums, spreekt ceremoniemeester luitenant-kolonel b.d. N. Maes een welkomstwoord.

Zowel de heer B. de Reu, gedeputeerde van cultuur in de provincie Zeeland als de wethouder van de gemeente Middelburg de heer C. Dekker leggen de nadruk op het belang van de 'Slag om de Schelde' waarvan operatie Mallard één van de militaire acties is. Deze slag, begonnen na de bevrijding van Antwerpen, zich voortzettend in Zeeuws-Vlaanderen en zijn eindpunt vindend met de landingen in Vlissingen en Westkapelle die de bevrijding van Walcheren bewerkstelligden, is de grootste en hevigste botsing van de geallieerden met de Duitse bezetters die na de landingen in Normandië plaatsvond. Met allerlei middelen wordt geprobeerd om deze 'vergeten slag' onder de aandacht te brengen. Een week lang zijn er activiteiten georganiseerd van Vlissingen tot en met Bergen op Zoom, waaronder ook de herdenking aan de Sloedam en de herdenking van de bevrijding van Vlissingen, die mede tot doel hebben de Canadese inspanningen tijdens WO2 onder de aandacht te brengen.

De 'Act of Remembrance', een eerbetoon aan de gevallen, wordt uitgesproken door oud-marinier H. Blommaart, waarna het taptoesignaal wordt geblazen door trompettiste Gertrude van de Ketterij van Muziekvereniging Arnemuïden. Na een minuut stilte, gevolgd door het Wilhelmus, volgt een lange rij van kransleggingen door onder meer vertegenwoordigers van de Canadese Ambassade, Royal Canadian Brigade, Royal British Brigaden en 52nd Lowland Division.

Ook wordt een bloemstuk gelegd namens de gezamenlijke veteranen en oud-militairen in Zeeland, waaronder Commandovereniging Zeeland.

Een piper van Interscaldis Pipes and Drums speelt daarna het Lament ter nagedachtenis aan de doden.

Het vergt het nodige uithoudingsvermogen van de veelal oudere militairen om de hand aan de baret te houden tijdens het spelen van de volksliederen van Canada, Frankrijk en Groot Brittannië waarmee de plechtigheid wordt afgesloten.

Na het lange stilstaan met de koude wind in de rug, kunnen de spieren worden losgeschud. Er wordt gretig gehapt in de flinke witte en bruine bol en een krentenbol als 'toetje'. Dan zet het commando- pelotonnetje zich in beweging voor de terugtocht richting Bevrijdingsmuseum, waar op vertoon van de door ons eigen lid Dirk Quist afgestempelde deelnemerskaartjes de medaille, dan wel speldje, kan

worden opgehaald . Nog even gezellig napraten onder het genot van een drankje, en voor sommigen een kom erwtensoep om op te warmen.

Deelnemers Mallardmars :

B.Steijn; Ken van Neijenhoff; Marcel van Campen; Aloïs Beaurain; Niek de Leeuw; Jaap Hilleman; Menno Weber; Henry Veldman (maatje van Menno) en Co Baas

Ellie de Jonge

